

старитѣ, тѣй и новитѣ плочи се нареждали по единѣ особенѣ редѣ въ библиотеката. Ако нѣкое съчинение се продължавало на двѣ-три плочи, тѣзи плочи се номерирали и се нареждали една до друга, та лѣсно да се намиратѣ и четѣтъ. Отъ тази първа библиотека въ Ниневия сѣ се запазили до сега само двѣ плочи, които се държатѣ въ Английскій музей въ града Лондонѣ.

Чърното пѣтле.

Бъже при излюпванието на малкитѣ си пиленца една кокошка забѣлѣжила, че едно пиленце прѣди да излѣзе на бѣлѣ свѣтъ починало отвѣтрѣ да търкаля яйцето си и познала, че това пиленце не ще да бѣде като другитѣ пиленца.

Наистина така излѣзе.

Това пиле бѣше едно чърно пѣтле. Ни много хубаво, ни много грозно бѣше то, ала това не му прѣчеше да го обичатѣ, ако то бѣше послушно. Но то нивга не слушаше: ни майка си, ни баща си.

— Чърнийо, — казваше му голѣмия пѣтель, — не се дѣли отъ другаритѣ си, не излизай отъ нашия дворѣ; защото или орелѣ ще те сграбчи, или крадци скоро ще те понарижатѣ съ врѣла вода.

— Синко, — казваше често майка му, — прѣбирай се ранко въ кокошарника, защото или